

DAĻA NO CĒSU JAUNĀS VIDUSSKOLAS KOMANDAS, UZSĀKOT 10. SKOLAS MĀCĪBU SEZONU.

Foto: ANDIS ARNICĀNS

Mūsdienīga valodu mācīšana un mācīšanās

Uz sarunu aicinājām svešvalodu skolotājas **Santu Zvirbuli** un **Ilvu Šintu**.

4.lpp.

Vidusskolēni mācību modulī veido bukletu "Glorificētās atkarības", pētot dažādus tematus, veicot aptaujas un intervējot speciālistus. Iespējams, izglītojošā brošūra būs noderīga arī vecākiem, lai spētu palīdzēt saviem pusaudžiem.

11.lpp.

Sveika un sveiks!

LIENE LOTE

Mīļie vecāki, skolēni, skolas atbalstītāji un draugi, prieks jūs uzrunāt Cēsu Jaunās skolas 10. mācību sezonā. Šo varam saukt arī par svētku gadu.

Esam pietuvojušies mācību gada vidum un jāsecina, ka šo mēnešu laikā skolā ir piedzīvots un pieredzēts ļoti daudz. Esam gandarīti par jaunajiem kolēģiem, kuri šogad pievienojās mūsu kolektīvam. Tāpat sakām milzīgu paldies tiem kolēģiem, kuri personīgu izaugsmes iemeslu dēļ devušies pieredzi iegūt citās darba vietās.

Skolas ikdienā - gan pirmsskolā, gan pamatskolā un vidusskolā, skolotāji skolēniem piedāvā arvien jaunus sadarbības projektus, vada interesantas un pārdomātas mācību stundas, kā arī nodrošina dažādas ārpusskolas nodarbības. Ar kopīgo darbu un realizētajām idejām skola turpina augt.

Jaunajā skolas avīzes "JĀ" numurā dažādas aktualitātes un mūsu padarītie darbi. Vēlam gaišus un mierīgus Ziemassvētkus katrā ģimenē!

Pašu radīts plānotājs

Cēsu Jaunās skolas klade/plānotājs var būt arī tava gada īpašāko mirkļu piezīmju vieta.

Plānotāju veidojuši gan skolas skolēni, gan pedagogi, domājot par to, kāda tad īsti ir mūsdienīga, ērta un stilīga pierakstu klade.

Šī var kļūt par vietu, kur tu ne tikai pieraksti katras dienas jaukākos notikumus, bet arī plāno laiku, piefiksē savas idejas vai atziņas. Plānotājs nav ierobežots konkrētos datumos. Tajā ir daudz pārsteigumu un brīvas vietas, lai rakstītu, pierakstītu un aprakstītu.

Apskati un iegādājies plānotāju mūsu mājas lapā: www.jaunaskola.lv/veikals/

Meklē: **Cēsu Jaunā skola**

Esam pamanāmi

Seko līdz Cēsu Jaunās vidusskolas aktivitātēm arī sociālajos kontos – *Facebook*, *Instagram* un *YouTube kanālā*. Visaktīvākie esam tieši Facebook, kur regulāri ievietojam jaunus, interesantus, aktuālus stāstus.

Avīzi veido: Liene Lote Čemme

Foto: Sandra Lielmeža, Liene Lote Čemme,

Andis Arnicāns, Marta Malciece

Druka: SIA "Māras Druka"

Adrese:

Pamatskola: Piebalgas iela 3, Cēsis, LV-4101

Pirmsskola: Ziemeļu iela 16, Cēsis, LV-4101

Vidusskola: L.Katrīnas iela 2, Cēsis, LV-4101

E-pasts: cesis@jaunaskola.lv

Telefons: 29621119 (darba dienās 9:00 -16:00)

www.jaunaskola.lv

Mācīt(ies)prieks

VALDA MALCENIECE,

CJS direktore

Oktobrī pie mums viesojās kolēģi no Čehijas privātskolas un, tiekoties ar vidusskolēniem, jautāja, kas viņiem visvairāk patīk skolā? Biju tur klāt un esmu droša, ka tā bija patiesība, ko jaunieši atbildēja. Viņi teica, ka viņiem patīk, ka skolotājiem piemīt 'mācītprieks'. Saruna notika angliki, un tas ir mans latviskojums no 'joy of teaching'.

'Mācītprieks' un 'mācītiesprieks' ir divi brīnišķīgi termini, kas dzīvi skolā padara jēdzīgu, saturīgu un, godīgi sakot, bieži arī izturamu abām iesaistītajām pusēm. Gan skolotājiem, gan skolēniem.

Mūsu skolā skolotājiem patiesi piemīt 'mācītprieks', to mēs redzam ikdienā, stundu gatavošanas procesā un dzirdam sarunās, vērtējot un pilnveidojot mācību procesu. Var just, ka skolas darbiniekiem patīk būt skolā. 'Darbiņš vaig' nav mūsu gadījums. Un tam nevajadzētu būt par normu arī citās skolās.

Ar 'mācītiesprieku' iet mazliet sarežģītāk. Pirmsskolā un skolā līdz kādai ceturtajai klasei, zinātkāre un mācītiesprieks dabiski ir augstā līmenī, viegli pamanāms un uzturams. Saglabāt mācītprieku šajā posmā ir vieglāk arī skolotājiem.

Tam seko kāds brīdis līdz kādai klasei devītajai, kad mācītprieka un mācītiesprieka saglabāšana prasa lielāku ieguldījumu no pedagogu un arī vecāku puses. Vecumposma specifika reizēm liek arī slēpt prieku par mācīšanos. Te svarīga ir skolotāju prasme sarunāties, būt īstam un patiesam, klausīties un kritisko brīžos atcerēties, ka pieaugušie šajā procesā joprojām ir viņi.

Mūsu vidusskolā rit otrais mācību gads jauniešiem, kuriem šis izglītības posms ir brīvprātīgs (vidējā izglītība nav nekas obligāts). Mācītiesprieka līmenis te joprojām lēkā augšā lejā. Tomēr tam klāt nāk spēja jautāt, ierosināt, aizstāvēt, pamatot un produktīvi protestēt, pamanīt un norādīt uz bezjēdzīgumu. Savukārt ar mācītprieku, es teiktu, ka te vislabāk iet tiem pedagogiem, kas piedzīvojuši un labi pārvarējuši spuraino pusaudžu mācīšanas periodu un saglabājuši

savu autentiskumu un paši savu mācītiesprieku.

Prieku būt skolā un prieku mācīt, un mācīties, manā pieredzē apliecina divas lietas:

Viens ir sasveicināšanās un atvadīšanās starp kolēģiem, skolotājiem un skolēniem, un starp skolēniem pašiem – tas ir atmosfēras termometrs. Kā un vai mēs sasveicināties, kā un vai atvadāties dienas beigās. Un mācīšanās, kā mēs zinām, notiek tikai labā, drošā atmosfērā.

Otrs ir tas, ko es saucu par 'grūtajām sarunām' kolēģu pašu starpā, ar vecākiem un ar pašiem skolēniem, un starp pašiem skolēniem. Tās ir tās sarunas, ko gribas atlikt, cerēt, ka risināmais jautājums pāries vai pašatrisināsies. Bet, ja neatliekam, tad tiekam tālāk jēdzīgāk, nezaudējot (uz)ticību viens otram un nezaudējot mācīt vai mācīties prieku.

Notestējiet – sakiet saviem kolēģiem, skolēniem, līdzcīvēkiem: "Tiekamies atkal rīt!" un pavērojiet, kas un kā notiek. Ja lielākoties viņi smaida un priecīgi saka "līdz rītam", tad viss ir normas robežās. Dažreiz viņi greizi nosmīn, kad dienā ir bijis kāds ekstra risināms gadījums un tomēr saka – "jā, tiekamies rīt!"

Tiekamies rīt Cēsu Jaunajā skolā! JV

Mūsdienīga valodu mācīšana un mācīšanās

Santa Zvirbule

Ilva Šinta

LIENE LOTE

Mūsu skolēniem skolā ir iespēja apgūt dažādas valodas, sākot ar angļu, spāņu un franču līdz pat ķīniešu valodai.

Uz sarunu aicināju valodu skolotājas

Santu Zvirbuli un **Ilvu Šintu**, kuras ikdienā pasniedz dažādas valodas.

Ilva stāsta, ka viņa spāņu valodu skolās māca kopš 2009. gada, bet franču valodu kopš 2014. gada. Savukārt Santa ķīniešu valodu iemācījās, dzīvojot un studējot valodu Ķīnā, savukārt vēlāk spāņu valodu apguva, dzīvojot Meksikā. Santa teic, ka pirms septiņiem gadiem nāca lēmums, ka viņa valodas mācīs citiem.

Kā nonācāt līdz tam, ka sapratāt, ka valodas jūs interesē?

Ilva: -Spāņu valoda manā dzīvē ienāca 14 gadu vecumā. Un mums abām ar Santu bijusi viena spāņu valodas skolotāja, kura mani tik ļoti iedvesmoja, ka es

pēc ģimnāzijas absolvēšanas meklēju jebkādu iespēju tālāk praktizēt spāņu valodu. Studēju Vidzemes augstskolā, kur tolaik bija fantastiskas iespējas doties dažādos apmaiņas braucienos, praksēs un mācību pieredzes apmaiņā. Es meklēju un atradu iespējas. Vēlāk es studēju tulkošanu un šīs studijas papildināju ar maģistrāturu romānistikā. Bet par skolotāju gan es pati neizvēlējos kļūt. Tas drīzāk bija spiediens no malas, ja tā var teikt.

Santa: -Es savulaik angļu valodu sāku mācīt Ķīnā. Savukārt vēlāk, kad pārcēlos uz dzīvi Meksikā, es neko citu nevarēju darīt kā mācīt ķīniešu valodu, jo nemācēju runāt spāniski. Tā es atradu darbu ķīniešu valodas skolā, kur mācīju angļu un ķīniešu valodu. Protams, tālāk nāca arī ideja par privātsundu vadīšanu un arī šobrīd paralēli darbam Cēsu Jaunajā skolā privātiem klientiem mācu ķīniešu un spāņu valodu. Bet arī šī valodu mācīšana manā dzīvē ienāca nejauši.

Kā mainījies veids, kā jums skolā mācīja valodas un kā to tagad darāt pašas?

Ilva: -Šis laiks, kurā pašlaik mēs dzīvojam, ir tik piemērots, lai mācītu un mācītos valodas. Iedomāties, ka toreiz, kad mācījāties krievu, angļu valodu un, iespējams, vēl vācu valodu –bija tikai kasete, kuru mācību stundas laikā uzlikt. klausījāties un domājām, cik tas ir īpaši. Mana tā laika spāņu valodas skolotāja parādīja, ka tur tuneļa galā vēl ir kāda gaismiņa, jo veda no Spānijas diskus, kuros bija nelieli uzdevumi. Savukārt mūsdienās ir viss, ko varam vēlēt valodas apguvei. Ir ērti strādāt ne tikai digitālo iespēju dēļ, bet tādēļ, ka pasaule ir atvērta. Mēs varam ceļot, mēs varam sazināties ar cilvēkiem jebkurā pasaules malā. Jo valodas apguvē būtiski ir iespēja, ka varam kontaktēties ar *native speakers*.

Santa: -Jā, piemēram, šobrīd vienai sievietei, kura pārcēlusies uz dzīvi Spānijā, mācīju tematu par transporta līdzekļiem. Un mēs nemācāmies tikai teoriju no grāmatām, bet lūdzu viņai atvērt vietējo vilcienu sarakstu mājas lapu Spānijā un viņai bija jāpēta reāli maršruti, cenas, nokļūšanas iespējas. Tas ir pavisam citādāk, un varam savus studentus sagatavot reālām situācijām.

Vai redzat, ka skolēni skolā novērtē iespēju apgūt valodas, lai pēc tam nav jāiet maksas kursus apgūt visas vēlamās svešvalodas? Vai ir šī motivācija?

Ilva: -Es teiktu, ka parasti to izdara vecāki, kuri šo stāstu zina un saprot. Viņi tad arī atrod īstos vārdus. Bet šis ir jautājums par motivāciju. Ja jauniešs zina, kādēļ vēlās apgūt valodu, viņš to darīs bez piespiešanās. Protams, ceļošana ir lielisks motivators. Ja jauniešs zina, ka vēlēsies ceļot vai varbūt pat studēt, strādāt kādā valstī, viņš noteikti daudz motivētāk apgūs svešvalodas. Un ir pasaule, kura nerunā angļu valodā, tātad arī citas valodas ir un būs nepieciešamas.

Santa: -Pagājušā gada 10. klase viena moduļa laikā devās uz Spāniju. Viņi pērn pirmo gadu sāka mācīties šo valodu. Nezinu, kas bija motivators, bet šogad jaunieši ar daudz lielāku atdevi mācās spāņu valodu. Protams, tas ir vērtīgi, ja skolēni redz jēgu, mērķi tam, ko dara.

Ilva: -Un vēl, ja esi, lūk, bijis Spānijā, kā var

nepatīk spāņu valoda? Protams, ka patīks un lielākoties būs vēlme tālāk mācīties. Turklāt gribēsies atgriezties. Tas mūsdienās ir tik ērti un vienkārši izdarāms. Tas ir motivators mācīties valodas.

Santa: -Un spāņu valoda taču nesākas un nebeidzas tikai ar Spāniju. Tā ir visa Latīņamerika. 21 pasaules valsts. Turklāt no spāņu valodas "pāreja" uz itāliešu un franču valodu ir maigāka.

Ilva: -Un es parasti iesaku sākt ar spāņu valodu un tad tālāk patiešām var mācīties itāliešu, franču valodu.

“

ILVA ŠINTA:

*Domāju, ka krievu valodai
nākotnē vajadzēs spēcīgu
zīmolvedību, kad tā atgriezīsies.*

Vai ir tā, ka cilvēkam, kurš pārvalda vairākas valodas, ir daudz vieglāk iemācīties katru nākamo?

Ilva: -Romāņu valodu kontekstā noteikti, jā.

Santa: -Domāju pašlaik par ķīniešu valodu...Vai tas palīdz iemācīties vieglāk šo valodu, ka es zinu spāņu vai franču valodu. Es laikam teiktu, ja cilvēks ir iemācījies vienu, otru, trešo valodu, tas nozīmē, ka viņam ir vēlme un ķēriens to darīt. Tad katra nākamā nāks kā jauns izaicinājums, ar kuru vienkārši būs vēlme tikt veiksmīgi galā. No šāda aspekta skatoties, jā.

Kā vērtējat to, ka skolās nākotnē vairs nemācīsies krievu valodu? Un savā skolā jau vairs nemācāmies.

Ilva: -Ja es tagad runāju tikai par valodu kā par valodu, es teiktu, ka tas ir pārsteidzīgs lēmums. Tam būs negatīvas sekas. Vēl es domāju, ja mums ir līdzās šāda kaimiņvalsts, ir neapdomīgi nezināt tās valodu.

Santa: -Es piekrītu Ilvai, bet, vairāk domājot par to, ka tas ir atšķirīgs alfabēts, ļoti atšķirīga valoda. Mācoties šo valodu, prātā atveras vēl viens kanāls. Turklāt neizbēgami ceļojot vai strādājot ar šo valodu pasaulē saskarsimies. Valoda jau pasaulē nepazudīs, jo tajā runā milzīgi liels procents cilvēces.

Ilva: -Bet es varu saprast, ka skolēni pēdējos gados bija zemu motivēti mācīties krievu valodu. Ka bija grūtības

atrast krievu valodas skolotājus. Un, ja atrada, tad visticamāk krievu valodas skolotāju, kurš īsti nespēja iedvesmot jauniešus un motivēt viņus tieši valodai. Jo tieši skolotājs būtu tas, kurš var iedvesmot uz valodas apguvi, lai kāda tā arī būtu un lai kāds būtu tās starptautiskais tēls. Domāju, ka krievu valodai nākotnē vajadzēs spēcīgu zīmolvedību, kad tā atgriezīsies.

Mūsu skolā tās pastāvēšanas vēsturē pirmo reizi ir viesskolēns. Gioele no Itālijas, kurš mācās 10. klasē. Vai tas kaut kā ietekmē svešvalodu tematu?

Santa: -Tas ir ļoti pozitīvi. Lūk, arī tas pierāda to, ka svešvalodas mums ir un var būt ļoti tuvu, jo pasaule ir atvērta.

Ilva: -Protams, tas ir pozitīvi. Ja skolā vēl varētu apgūt itāliešu valodu, tam būtu vēl lielāka pievienotā vērtība, taču arī iespēja ar Gioeli ikdienā runāt angļu valodā vai redzēt, kā viņš dienu no dienas apgūst latviešu valodu, ir apbrīnojami.

Šogad, sākoties skolas mācību gadam, valodu apguve tika piedāvāta arī vecākiem. Kāda bija atsaucība?

Santa: -Jā, piedāvājam spāņu un ķīniešu valodas kursus grupā, taču pieteicās tikai divi vecāki ķīniešu valodai, bet spāņu valodai nepieteicās neviens. Es nemācēšu šo izskaidrot, bet atsaucība patiešām bija minimāla. Iespējams, ka šis vēl notiks un ka mums būs iespēja mācīt arī savu skolēnu vecākus.

Vai jums ir vēlme pašām apgūt vēl kādu valodu?

Ilva: -Jaunu valodu gan vairs ne, bet es vēlos iet dziļāk franču un spāņu valodā. Valoda ir dzīva, tā mainās. Mainās semantika, ienāk jaunvārdi un es vēlos būt valodā. Taču, ja man kādreiz pietiks resursu, vēlētos apgūt japāņu un itāliešu valodu.

Santa: -Jā, es turpinu mācīties ik dienu ķīniešu valodu. Es tur neesmu bijusi vairākus gadus, tādēļ es mācos. Man ir sava ķīniešu valodas skolotāja.

Kas ir būtiskākais ieteikums valodu apguvē?

Ilva: -Apgūstot valodu, mēģināt to piedzīvot. Caur kultūru, ēdienu gatavošanu, mūziku.

Santa: -Vēlēties apgūt valodu, tad viss būs un notiks. JĀ

Valsts aizsardzības mācība skolā

MĀRTIŅŠ JĒGERS,

VAM un vēstures skolotājs

Skaidrojot plašākai sabiedrībai, kas ir Valsts Aizsardzības mācība (VAM), jāteic, ka vidējā izglītības pakāpē valsts aizsardzības mācības kursu apgūst vispārējās vidējās izglītības iestāžu 10. un 11.klases skolēni kā arī 2. un 3.kursa audzēkņi izglītības iestādēs, kurās īsteno profesionālās ievirzes programmas un arodskolās. Sākot ar 2024./2025. mācību gadu VAM apgūs visās vidējās izglītības iestādēs Latvijā.

Apgūstot plānotos skolēnam sasniedzamos rezultātus Veselības, drošības un fiziskās aktivitātes mācību jomā un Sociālā un pilsoniskā mācību jomā, VAM attīsta vairākas kompetences: pilsoniskās apziņas veidošana un patriotiskā audzināšana; valsts aizsardzības prasmju attīstīšana; līderības un saliedētības attīstīšana; veselīga dzīvesveida popularizēšana un fizisko spēju uzturēšana.

Mācību process VAM kursa apguvei tiek organizēts divu secīgu mācību gadu ietvaros, katrā mēnesī VAM nodarbībām atvēlot vienu pilnu mācību dienu. Savukārt vasaras brīvlaikā jauniešiem tiek piedāvāta iespēja piedalīties praktisko iemaņu nometnēs, kurām ir interešu izglītības statuss, tātad absolūti brīvprātīga dalība.

VAM attīsta prasmi iesaistīties demokrātiskas valsts dzīvē, jo apgūstam to, kas ir pilsoniska iesaiste un kā dažādos veidos var iesaistīties demokrātiskas valsts pārvaldē. Tas, manuprāt, šodien ir ļoti aktuāli, jo iedzīvotāji par maz iesaistās valsts pārvaldes procesos un vēl pastāv dalījums es – valsts. Tikai autoritārās valstīs iedzīvotāju iesaistei nav lielas nozīmes, jo tur lēmumus pieņem autoritāri līderi. Turpretim, demokrātiskās valstīs plaša iedzīvotāju iesaiste ir fundamentāli svarīga valsts pastāvēšanai un attīstībai.

Tāpat tiek apgūtas prasmes, kas ir nepieciešamas, lai pārvarētu krīzes situācijas. Tas jo īpaši ir svarīgi kontekstā ar notikumiem Ukrainā un šādās situācijās maksimāli svarīgi ir, lai katrs iedzīvotājs būtu informēts

Foto: **MARTA MALCENIECE**

kā rīkoties un zinātu, kur var iegūt uzticamu informāciju.

Temati, kas vairāk saistīti ar militāro jomu, arī dod nepieciešamas prasmes. Piemēram, neapmaldīties mežā tūrisma pārgājienā vai sēņojot, palīdzēs darbs ar karti un orientēšanās. Ierindas mācība attīsta koordināciju un tā pati par sevi ir fiziska aktivitāte svaigā gaisā. Un pat leroču mācība un šaušana, ko apgūst ar pneimatisko ieroci, sniedz miermīlīgas prasmes: drošu apiešanos ar ieroci, spēju koncentrēties un precizitāti. Šaušanas nodarbības, it īpaši, attīsta koncentrēšanās spēju.

Kursa laikā tiek apskatīti jautājumi, kas saistīti ar Valsts aizsardzības koncepciju, tādējādi jauniešos radot izpratni par to, kā ir paredzēts aizsargāt mūsu valsti un kas būtu jādara katram iedzīvotājam uzbrukuma gadījumā. Pats galvenais – radīt zināšanās, prasmēs un vēstures piemēros balstītu pārliecību, ka mēs varam! **JĀ**

Uzlabo pedagoģisko meistarību

LIENE LOTE

Pirmsskolas metodiķe **Arta Bildere** stāsta, ka pirmsskolā darbs rit savu ikdienas gaitu, taču kopā tiek domāts par aktualitātēm un kopīgajiem mērķiem.

Arta stāsta, ka šajā mācību gadā pirmsskolā tiek aktualizēts sociālo prasmju nodarbības - emociju regulēšanas nodarbību ciklus. Tas ir izstrādāts kopā ar psihologu, papildināts ar katra vecumposma bērniem piemērotām spēlēm, rotaļām, aktivitātēm.

Arta skaidro, ka emociju regulēšanas cikls ietver - pamatemociju atpazīšanu (prieks, bēdas, dusmas, bailes), emociju saistīšanu ar situācijām, emociju radīto izpausmju atpazīšanu ķermenī, emociju termometra izveidi un lietošanu, dusmu mazināšanas stratēģiju apguvi.

“Šīs nodarbības uzsākām novembrī. Pagājušajā mācību gadā, visi kopā kā komanda, pievērsāmies pozitīvajai disciplinēšanai. Šogad katrs pedaogs ir izvēlējis savu jomu, kurā pilnveidot savu pedagoģisko meistarību, lai pēc tam ar savām izstrādātajām metodēm, materiāliem un uzkrāto pieredzi varētu dalīties ar citiem kolēģiem,” stāsta Arta, norādot, ka tiek plānots arī strādāt pie valodas attīstības un stāstītprasmes metožu izstrādes jaunākajam vecumposmam, kustību iekļaušanas mācību procesā, bērnu pašvadītas mācīšanās veicināšanas aktivitāšu centros, bērnu iesaistes mēneša tēmas plānošanā, refleksijas metodēm, to dažādošanas un ieviešanas ikdienā, bērnu radošuma veicināšanas.

“Darbs patiešām neapstājas, un mums kopā ir daudz darāmā, lai mēs pēc iespējas vairāk varam sniegt bērniem,” saka pirmsskolas metodiķe. JV

Saliedēts kolektīvs

LIENE LOTE

Ir būtiski, lai kolektīvs būtu vienots un saliedēts, tieši tādēļ Cēsu Jaunās vidusskolas kolēģi regulāri satiekas dažādās saliedēšanās aktivitātēs.

Šoruden jau divas reizes pirmsskolas, pamatskolas un vidusskolas darbinieki ir tikušies komandas sadarbības treniņos, kuru vada uzņēmums “Eži”. Kolēģi atzīst, ka šī ir lieliska iespēja ne tikai iepazīties vienam ar otru vairāk, bet arī mācīties sadarboties, palīdzēt, atbalstīt, pamudināt. Tas noder arī ikdienas darbā.

Skolas direktore Valda Malceniece stāsta, ka dažādu sadarbības treniņus grupās iziet gan pirmsskolas, gan pamatskolas un vidusskolas pedagogi, uzsverot, ka šādi komandas sadarbības treniņi ir vērtīgi ikvienai komandai. Ne tikai pedagogu.

Direktore vietniece pamatskolā Dina Pētersone norāda, ka šādos saliedēšanās pasākumos ir jūtams, ka visi kopā skolotāji ir komanda un ar vieglumu un humoru var sastrādāties. “Kolēģiem patīk šādas mācības, un mēs ar prieku gaidām tikšanos ar treneriem nākamajā reizē. Aiz muguras jau ir vasaras un rudens aktivitātes,” saka Dina. JV

Darbs pirmsskolā ir aicinājums

LIENE LOTE

Šajā mācību gadā skolas kolektīvā esam uzņēmuši vairākus jaunus un jaukus kolēģus. Viena no tām ir arī **Dace Pundure**, kas ir direktores vietniece pirmsskolā.

Dace teic, ka, vasarā pārnākot no dzīves Rīgā uz Cēsīm, viņai nebija ne mazāko šaubu, ka viņa vēlētos strādāt Cēsu Jaunajā skolā. Viņai ļoti patikusi ideja, ka varētu būt daļa no šī kolektīva.

“Darbs pirmsskolā ir aicinājums jau daudzu gadu garumā. Atceros jau no pašiem pirmsākumiem, kad beidzu vidusskolu un uzsāku studijas LU pedagoģijas fakultātē. Jau toreiz apvienoju mācības ar darbu. Var arī teikt, ka esmu “izaugusi” pirmsskolā. Darbu ar bērniem vienmēr esmu uzskatījusi par aizraujošu, izzinošu un interesantu, kur vienmēr ir kustība, izaicinājums un enerģija,” saka Dace.

Viņa norāda, ka darbs pirmsskolā ir interesants, jo neviena diena nav garlaicīga, neviena diena nav līdzīga citai.

“Katrs bērns var izaugt un būt labākais, īpašākais šajā pasaulē, katram ir savi dotumi, savas spējas. Ir brīnišķīgi būt līdzās bērniem un to piedzīvot.

Būt pirmsskolas vadītājai ir kā sava veida izaicinājums, pieņemu to un turpinu mācīties katru dienu. Man svarīga ir komanda - kodols un visiem kopā sasniegt izvirzītos mērķus. Uzskatu, ka ikdienas darbā ir jādod

iespēja arī darbiniekiem pašiem noticēt saviem spēkiem, lai katrs jūtas novērtēts, lai katrs apzinās savas stiprās puses un tās, kuras vēl ir jāpilnveido,” saka pirmsskolas vadītāja, uzsverot, ka katrs pirmsskolas darbinieks ir vērtība ar savu pienesumu. Katrā ir kas īpašs, kas ļauj visiem kopā būt kvalitatīvai un atbalstošai komandai.

“Neatņemama daļa, protams, ir bērnu ģimeņu iesaistīšanās un labvēlīga, atvērta komunikācija,” saka Dace. **JĀ**

Mājasdarbu nepieciešamība

LIENE LOTE

Šādu jautājumu ik pa laikam skolā uzdod kolēģi viens otram, domājot par to, kādēļ skolēniem būtu jādod uz mājām kāds papildus veicams mājasdarbs. Ko šie darbi attīsta un kādēļ tie nepieciešami? Sarunā piedalās latviešu valodas skolotāja **Dina Pētersone**, **Liene Lote Čemme** un ģeogrāfijas skolotāja **Una Dreiblate**. Un galvenais jautājums, kuru uzdodam pašas sev – vai skolā jābūt mājasdarbiem?

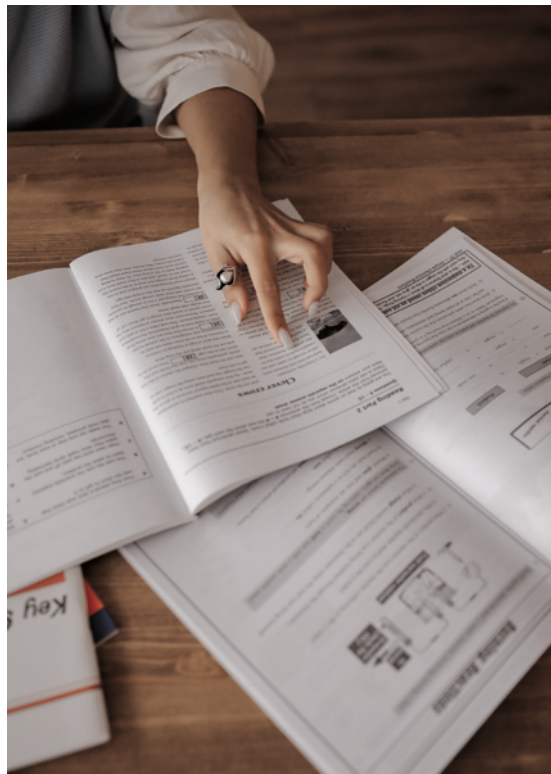
Una: -Es šobrīd mācību procesā esmu kopā ar 8. un 9. klasi, kur redzu tam sekas, ka nav bijuši regulāri mājasdarbi. Covid-19 dēļ un nedaudz iepriekš ir sanācis tā, ka skolēniem nav bijis patstāvīgu mājasdarbu, un šobrīd viņiem iztrūkst patstāvīgo darba un plānošanas prasmju. Trūkst arī patstāvīgas gribas ikdienas darbā mājās un skolā sevi mēģināt piespiest kaut ko darīt. Un lielākais klupšanas akmens ir tas, ko redzam – mājās ir grūti pabeigt klasē iesāktu vai uzdotu darbu un to līdz

galam pabeigt. Turklāt šobrīd šis jautājums tiek aktualizēts arī skolas vecāku padomē, jo ir arī viedoklis, ka bērniem tāpat kā vecākiem pēc darba dienas nepieciešams brīvais atpūtas laiks, kam varētu piekrist. Ja nav mājasdarbu, tas veicina to, ka skolēns pēc skolas var apmeklēt interešu izglītību un nedomāt par to, kas vēl vakarā jādara. Taču skolā šobrīd ir mājasdarbi un tam ir savs iemesls. Esmu ģeogrāfijas skolotāja un arī manā mācību priekšmetā ik pa laikam ir nepieciešami mājasdarbi. Ja stundu laikā vēlos ar skolēniem pētīt interaktīvās kartes, veidot praktiskos darbus un darīt citas lietas, tad skolēniem mājās ir jāveic mājasdarbs un iepriekš jāizlasa, piemēram, teorija.

Liene: -Arī latviešu valodā pavisam noteikti ir skaidrs, ka mācību stundu laikā pamatskolas vecākajās klasēs mācību stundas laikā nevar paspēt apgūt teoriju, to nostiprināt un ļauties vēl radošiem vai dažādiem izpētes darbiem. Pavisam noteikti mājasdarbi nepieciešami, lai skolēni mājās nostiprinātu iegūtās zināšanas. Tāpat dažādos radošajos darbos – visticamāk ir nepieciešams krietni ilgāks laiks, lai klausītos kādu raidierakstu, skatītos video un spētu izteikt viedokli. Vidusskolā mums ir moduļu apmācība, kuru laikā jauniešiem arī ir jādarbojas mājās vai bibliotēkā. Jāizpēta konkrēti temati, jāveic intervijas un aptaujas. Jāmaketē vai jāveic kādi audioieraksti. Bieži saskaras ar to, ka jaunieši teic, ka neprot plānot savu laiku, nevar piespieties laikus izdarīt uzdoto darbu. Iespējams, arī tas ir sekas tam, ka nav bijuši regulāri mājasdarbi iepriekš.

Una: -Domāju, ka mājasdarbiem skolā ir jābūt. Tiem ir jābūt kontrolētiem, sabalansētiem, lai nav tā, ka vienā dienā mājasdarbus uzdot visi skolotāji. Un tiem ir jābūt vai nu kā ierosināšanas, vai kā temata padziļināšanas fāzei.

Dina: -Es arī dodu mājas darbus latviešu valodā mazākajām klasēm, ar kurām strādāju. Taču ar mazākajām klasēm tas ir nedaudz atšķirīgi. Šiem bērniem nevar uzdot darbu mājās un sagaidīt, ka viņi paši to izdarīs, ja viņiem nav attīstītas šīs patstāvīgās mācīšanās prasmes. Jau no mazām klasēm ir jāmaca, lai bērns saprot, kā viņš darbu veiks. Ko darīs, ja saskarsies ar pirmo problēmu? Plānošana, sevis organizēšana. Saprast, kas palīdz noskaņoties darbam? Kas palīdz tikt pāri pirmajam sarūgtinājumam, kad ar to bērns saskaras. Un ja šis viss nav bijis mazākajās klasītēs, tad skaidrs, ka vēlāk bērns neprot un nevar saņemties izpildīt darbus patstāvīgi.

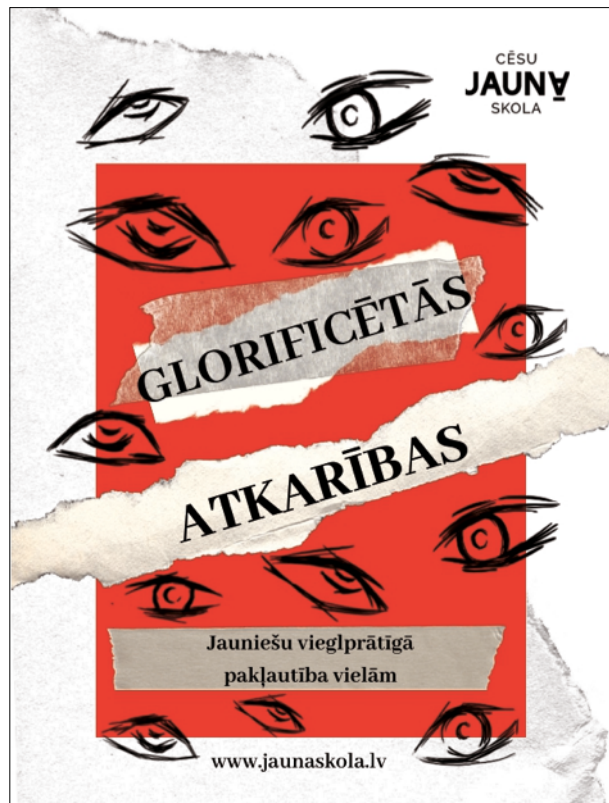

Una: -Ja runāju kā mamma, kurai bērni mācās 3. un 5. klasē, varu teikt, ka mājasdarbi nav nekas slikts. Īpaši, ja tie ir pāris mājasdarbi nedēļā. Ja to veikšanai ir pietiekams laiks, ja arī es kā vecāks redzu, kā bērns sasniedz rezultātu, tas ir pozitīvi. Uzskatu, ka nav jēgas uzdot mājasdarbu, ja tas klasē pēc tam netiek pārrunāts. Zūd ar laiku motivācija arī pašiem bērniem kaut ko darīt.

Liene: - Un vēl būtiski, ka mājasdarbus veic paši bērni, nevis vecāki. Tad arī tam zūd jēga, jo šo darbu mērķis ir dot iespēju bērniem ne tikai pašiem nostiprināt savas zināšanas, bet arī mācīties šo patstāvību, par kuru runājam.

Dina: -Skolas mājasdarbu pildīšana vai nepildīšana patiesībā parāda arī to, vai bērniem mājās ir veicami kādi mājas darbi – istabas kārtošana, putekļu slaucīšana vai drēbju locīšana. Arī mājas darbi radina pie tā, ka katram ir veicams savs pienākums. Citādi liekas, ka ir tāda pārprasta bezatbildība, ka skolēns var attaisnoties nemiīgi par neizdarīto un neredzēt, ka viņam pašam tas ir nepieciešams. **JĀ**

Ar jauniešiem ir jāsarunājas

Dizaina autore: **SIGNE** no 10.klases

LIENE LOTE

Mūsu skolā sporta un veselības mācību stundās akcents tiek likts un veselības uzturēšanu, veselīgu dzīvesveidu un pat mentālo veselību. Šī mācību gada pirmais mācību modulis vidusskolēniem bija izglītojošas brošūras izveide, kurā apkopota informācija par mentālo veselību, kā arī atkarības problēmām.

VIDUSSKOLĒNI IZVEIDO BUKLETU PAR ATKARĪBĀM

Vidusskolēni paši meklēja un izpētīja dažādus tematus, kas saistīti ar atkarībām. Intervēja skolas psihologi, kā arī mūziķi, kurš atklātā sarunā atminējās savus ziedu

laikus uz skatuves un visu to, kas tam nāca līdzī. Jaunieši paši veica aptaujas un pētīja zinātniskos rakstus. Rezultātā tika izveidota un tuvākajā laikā arī tiks drukāta izglītojoša brošūra "Glorificētās atkarības", kas ir vidusskolēnu veikums.

Tiesa gan, jāteic, ka paši jaunieši bukleta izstrādes laikā norādīja, ka šis buklets būt piemērots ne tikai viņu vecumposma jauniešiem, bet arī ikvienam vecākam, kuram ir pusaudžu vecuma bērni, kā arī, diemžēl, 5., 6., 7., 8. un 9. klases skolēniem. Jaunieši apzinās, ka atkarības problēmas ir ļoti tuvu stāvošas ikvienam skolēnam.

Šī moduļa laikā mūsu vidusskolēni viesojās arī atbalsta centrā "Skalbes", kas atrodas Rīgā un sniedz palīdzību gan bērniem un jauniešiem, gan arī vecākiem. Šajā tikšanās reizē jaunieši vairāk diskutēja par mentālo veselību, kas mūsdienās kļuvusi par satraucošu signālu, jo tik bieži nākas no jauniešiem dzirdēt par viņu trauksmēm un sauciena pēc psihologa palīdzības. Un tad ir labi, ja skolās ir līdzās savs speciālists - psihologs vai vēl labāk, ka vecāki ir dzirdīgi un spēj piemeklēt kādu specifiskāku atbalstu vai palīdzību savam bērnam. Vissvarīgākais neizlikties, ka nekas nenotiek un ka tas pāries pats no sevis.

JAUNIEŠA VESELĪBA IR VIŅA PAŠA ROKĀS

Sporta un veselības mācības skolotāja Sanita Zariņa norāda, ka viņasprāt veselība - tas ir kopums: justies labi gan fiziski, gan mentāli. Pedagoģe arī norāda, ka Cēsu Jaunajā skolā viņas iecere ir sniegt informāciju un mijiedarboties ar jauniešiem tādā veidā, lai viņiem pašiem rastos savs redzējums un pamatots viedoklis, kas viņiem nāk par labu un kas nē.

"Lai viņiem būtu zināšanas un prasmes, kā parūpēties par sevi, savu mentālo un fizisko veselību. Kā atbalstīt vienu otru un sadarboties. Apzināties, ka, pirmkārt, jaunieša veselība ir viņa paša rokās. Otrkārt, to, ka laba pašsajūta un veselība ir visam pamatā. Gribētos ar jauniešiem strādāt tā, lai veicinātu ieviest viņu ikdienā tādus paradumus, kas nāk par labu labai pašsajūtai,"

domās dalās Sanita un, vērtējot kopumā jauniešu fizisko un mentālo veselību, bilst, ka viņas tuvumā ir jaunieši, kuriem ar šo viss ir kārtībā.

“Protams, ka par visiem jauniešiem vienu apgalvojumu izteikt nevaru, taču lielākā daļa ir nobrieduši savā apziņas līmenī un uz pasauli raugās ar savu redzējumu, viņiem ir savs viedoklis un nostāja, kas man ļoti patīk. Mans ieteikums ģimenēm, kurās aug pusaudži - pieņemt viņus tādus, kādi viņi ir... bez vērtējuma, kas ir pareizi un kas nepareizi, bez nosodījuma un kritikas,” saka veselības mācības skolotāja vecāko klašu grupā.

Sanita aicina vecākus vairāk uz klausīt savus pusaudžus un jauniešus. Runāties. “Un ar jauniešiem vajag sarunāties, lai viņiem ir sajūta, ka viņi brīvi drīkst izteikt domas, nedomājot, ko drīkst stāstīt un ko ne. Tas viņiem dos sajūtu, ka viņi var uzticēties un izstāstīt, kas uz sirds - patiesi un bez bailēm un nosodījuma,” papildina skolotāja. Savukārt kolēģiem dažādās mācību iestādēs Latvijā iesaka veidot vairāk cilvēcīgu kontaktu, kur pirmajā vietā ir cilvēks (skolēns, jauniešs) nevis formalitātes, pēc kurām jāvadās.

“Skolās būtu jārada tāda vide, kur jaunieši varētu justies

brīvi un izteikt savas domas un sajūtas. Ja ir kāda problēma, tad kopīgi rast tai risinājumu, nevis to ignorēt,” saka Sanita. **JY**

Tikai viens gads Latvijā

LIENE LOTE

Šogad Cēsu Jaunajā vidusskolā mācās viesskolēns no Ziemeļitālijas – Gioele Zamperlin. Jauniešs Latvijas skolā aizvadījis pirmos mēnešus un jūtas pārstieģts par pozitīvo skolas vidi, brīvajām attiecībām ar skolotājiem un pozitīvo gaisotni, kas valda.

Sarunā Gioele bilst, ka patiešām vispārsteidzošākās viņam šķiet tieši attiecības starp skolotājiem un skolēniem. Viņš norāda, ka tik brīva un nepiespiesta satikšana ar savu pedagogu Itālijā nav iedomājama. Tur starp skolēnu un skolotāju pastāv daudz konkrētāka un lielāka distance. Reti, kad pedagogiem Itālijas skolā interesē skolēna privātie mērķi, sajūtas.

“Es teiktu, ka Itālijā patiešām ir ļoti atšķirīgas attiecības skolotājiem ar skolēniem. Tur noteikti nebūs sarunas par to, kas neskar tiešo skolas darbu. Ārpus skolas, noteikti

skolotājs neuzrunās skolēnu. Arī mācību stundās skolēnam ir jādara tikai tas, ko skolotājs liek. Faktiski skolotājs māca, bet es mācos. Kaut gan arī runājot par mācīšanas stilu, tas ir atšķirīgs. Mēs Itālijas skolā reti diskutējam, jo mums ir jālasa, jāraksta, jākonspektē. Es to sauktu par pasīvo, nevis aktīvo mācīšanos. Piemēram, te, Latvijā, mēs mācījāmies par intervijas veidošanu. Un tas nenotika tikai teorētiski, mums pašiem bija pēc tam šīs intervijas jāveido. Es esmu pavisam neilgi Latvijā, bet mācību stundu laikā esam gan viesojušies pie uzņēmējiem, man ir bijušas arī trīs dažādas prakses, kur iepazinās ar dažādām profesijām. Tas ir kaut kas neiedomājams, ja salīdzinu ar Itāliju,” saka Gioele un skaidro, ka arī pēc uzbūves skolas diena krasi atšķiras Latvijā un Itālijā. Tā, piemēram, Latvijā stunda ilgst 40 minūtes un pa vidu ir īsāki vai garāki starpbrīži, taču Itālijā skolā ir tikai viens starpbrīdis. Skolēni faktiski visu laiku atrodas klasē un nomainās skolotāji.

“Ja vajag uz labietīcībām, skolotājam ir jāprasa

atļauja iziet no klases, taču skolotājs var pateikt, ka šobrīd iziet nav iespējams,” kādu piemēru min jaunietis un vērtē, ka Latvijas skolā daudz vairāk tiek domāts par jauniešu emocionālos stāvokli. Tiek prasīts jaunieša viedoklis.

“Es gan, protams, nezinu, vai tā ir visās Latvijas skolās, bet mana pieredze Cēsu Jaunajā skolā ir ļoti pozitīva un pārsteidzoša. Es Latvijā jutos labi. Man noteikti ir paveicies gan ar skolu, gan viesģimeni. Man ir brīnišķīgi skolasbiedri un aizrautīgi skolotāji. Redzu, ka viņi vēlas ne tikai skolēniem iedot zināšanas, bet arī dalīties ar savu dzīves pieredzi. Tas ir pārsteidzoši,” saka viesskolēns no Itālijas.

Vaicāts, ko nozīmē būt viesskolēnam citā valstī un kādēļ izvēlējas šādu pieredzi gūt, Gioele teic, ka viņa sapnis bija nokļūt Japānā, taču AFS apmaiņas organizācija rezultātā piešķirta apmaiņas gadu Latvijā, par ko viņš neskumst.

“Latvija ir skaista. Īpaši to mīlu tajās dienās, kad ceļoju pa Latviju. Esmu jau iepazinis Latgali, Kurzemi. Pats dzīvoju skaistā Vidzemes pilsētā. Man patīk Rīga, un nav gluži taisnība, ka visi latvieši ir noslēgti un drūmi, kā man stāstīja pirms braukšanas uz Latviju. Taču būt par viesskolēnu nozīmē – “piedzīvot”. Tā ir lieliska pieredze, tas maina domāšanas veidu. Es pat noteikti neapzinu visu, ko man tas būs devis pēc šī gada. Mans apmaiņas gads noslēgsies nākamā gada jūnijā, kad atgriezīšos Itālijā. Protams, nav viegli aizbraukt no savas ģimenes, draugiem. Sanāk dzīvi it kā

“

Nav gluži taisnība, ka visi latvieši ir noslēgti un drūmi, kā man stāstīja pirms braukšanas uz Latviju. Taču būt par viesskolēnu nozīmē – “piedzīvot”.

sākt no nulles, jo jāpieņem gan jaunā ģimene, pilsēta, skola, klasesbiedri. Jāmeklē savi draugi, tas nav tik viegli. Domāju, ka šajā apmaiņas gadā kļūšu daudz patstāvīgāks un neatkarīgāks. Kad aizbraukšu atpakaļ uz Itāliju, mājām, noteikti jutīšos citādāk. Būs vieglāk arī aiziet no ģimenes, kad pabeigšu vidusskolu,” prāto Gioele.

Jāteic, ka jaunietis ir arī labs piemērs tam, ka var

iemācīties jaunu valodu pavisam ātri, ja vien ir vēlēšanās. Itālis atklāj, ka sākumā bija vēlēties mācīties krievu valodu, jo Itālijā to daudzi mācās, taču ātri sapratis, ka divas valodas neiemācīsies.

“Es tiešām mēģinu mācīties latviešu valodu, jo vēlos saprast, ko jaunieši līdzās man runā. Ir grūti dzīvot vidē, kur nesaproti neko. Man šķiet, ka latviešu valoda ir sarežģīta. Redzu, ka vidusskolā jaunieši mācās vēl gramatiku. Tas nozīmē, ka ar vienu gadu nepietiks, taču es cenšos,” saka Gioele. Viņš arī pamanījis to, ka angļu valodu Latvijā jaunieši pārzina ļoti labā līmenī. Sākumā viņam bijis kauns par savu angļu valodu, izdzirdot, kā runā skolasbiedri. “Šis arī būs vēl viens ieguvums, kad atgriezīšos Itālijā. Man noteikti būs labāka angļu valoda, nekā maniem itāļu klasesbiedriem,” smaidot saka Gioele un, domājot par nākotni, saka, ka vēlētos studēt psiholoģiju. Iespējams, Spānijā, tādēļ gan Itālijā, gan Cēsu Jaunajā vidusskolā novērtē iespēju mācīties spāņu valodu.

“Skatoties uz saviem viesvecākiem, saprotu, ka cilvēks dzīvē vienlīdz labi var darīt vairākus darbus. Ja godīgi, Itālijā šādas pieejas nav. Ja esi ārsts, tev ir jābūt ārstam. Ja esi skolotājs, tāad tikai skolotājs. Arī mani vecāki vienmēr man teikuši, ka cilvēks dzīvē var darīt tikai vienu darbu, taču tagad saprotu, ka tā nav,” pārdomās dalās puisis. JĀ

Jauniešu pieredze sadarbībā ar gruzīniem

LIENE LOTE,
CJS vidusskolas pedagoģe
un jauniešu mentore

Cēsu Jaunās vidusskolas (CJS) 11. klases jaunieši uzrakstījuši ERASMUS+ programmu projektu "Open your mind and let me in", kas skar mūsdienās aktuālu jautājumu – jauniešu identitāti un cilvēktiesības ar uzsvāru uz vienlīdzīgām tiesībām.

Šī projekta nosaukums nes ideju, lai paraugāties plašāk, lai saskatām atšķirīgo sev apkārt un cenšamies to pieņemt. Lai droši varam runāt par savas identitātes apzināšanu un dzimuma vienlīdzību.

Jaunieši kā partnerorganizāciju izvēlējās gruzīnu pārstāvjus "Union Georgian Youth For Europe" (GYE), aicinot arī jauniešus no Gruzijas aizdomāties par šo tematu. Projekta temats un galvenais mērķis - likt jauniešiem no Latvijas un Gruzijas vairāk izprast šī temata nozīmi un apjaust savu lomu un ietekmi uz šo jautājumu mūsdienu sabiedrībā.

Projekta "Open Your Mind and let me in" uzdevumi ir likt cilvēkiem aizdomāties par cilvēktiesībām un vienlīdzīgām tiesībām kopumā. Protams, Latvijā un visā pasaulē īpaši aktuāls kļuvis dzimumu līdztiesības un identitātes jautājums. Diemžēl arvien vairāk jauniešu arī Latvijā ir spiesti slēpt savas patiesās sajūtas par dzimuma identitāti. Ir bailes runāt un atklāt citiem, par to, kā jaunietis vai

jauniete jūtas. Par to, ka dzimuma maiņa ir realitāte daudzu jauniešu dzīvēs.

Cēsu Jaunās skolas jaunieši vēlas aktualizēt šo tematu. Veidojot diskusijas starp jauniešiem, tostarp iesaistot jauniešus no Gruzijas. Kopīgo diskusiju un sarunu laikā ir būtiski mudināt jauniešus nebaidīties runāt par šādiem tematiem. Ir vēlēme izglītot un atbalstīt vienaudžus, kuriem identitātes jautājumi ir svarīgi un aktuāli. Arī tos, kuriem šie jautājumi līdz šim šķituši sveši vai mazsvarīgi.

Cēsu Jaunās vidusskolas 11. klases skolnieks Tomass Grizāns saka: "Būtu lieliski, ja šis projekts palīdzētu mazināt diskrimināciju sabiedrībā kopumā. Ja tas veicinātu vienlīdzību dažādos cilvēktiesību jautājumos. Mēs dzīvojam "it kā" atvērtā un modernā sabiedrībā, kur cilvēki, tostarp jau jaunieši, nebūtu jāiedala kādās konkrētās kategorijās. Runājot tieši par dzimuma identitāti, arī šeit būtiski apjauš, ka mūsu starpā ir šādi jaunieši. Turklāt arī ļoti daudzās novada skolās. Iespējams, pat visās. Jautājums ir tikai par to, cik atklāti un droši jūtas šīs skolas jaunieši, lai par to runātu."

Vidusskolēns Sebastians Saule norāda, ka šis jautājums ir svarīgs gan puisiem, gan meitenēm, turklāt ne tikai pusaudža vecumā, bet vēlāk studiju gados. Kad darba devējs izdara izvēli kāda dzimuma priekšā, kad atalgojums mainās vai kad vecāki mājās traukus liek mazgāt māsa, bet malku kamīnam ienest – brālim. "Es cienu citu cilvēku identitātes un saprotu, ka būt citādam salīdzinājumā ar mani nemaz nav slikti, jo tas ir tieši normāli, ka uz pasaules ir dažādība un cilvēki var socializēties katrs atrast sev tuvus draugus, saprotošu ģimeni un domu biedrus katras savas dzīves mirkļos. Pie mums šonedēļ skolā viesojās divas gruzīnu jaunietes Ana Khvistani un Mariama Ghoghadze, kuras neslēpa, ka Gruzijā dzimuma identitātes jautājums diezgan lielā mērā ir tabu temats. Tieši šis būs viens no lielākajiem izaicinājumiem – diskutēt par šādiem tematiem valstī, kuri ir vēl slēgtāk domājoši nekā latvieši."

Jauniešu mērķis projekta laikā ir izveidot video materiālu, kas rosinās pārdomas par cilvēktiesībām, identitāti un vienlīdzīgu tiesību jautājumiem. Cēsu Jaunās vidusskolas jaunieši vēlas par šo tematu veidot arī diskusiju pēcpusdienu kopā ar citiem novada jauniešiem un rast iespēju šajā jautājumā iedzīlīnāties vecākiem, pedagogiem un sabiedrībai kopumā.

Projektu Finansē Eiropas Savienība. Šī publikācija atspoguļo vienīgi autora uzskatus un viedokli, un ne obligāti Eiropas Savienības, Eiropas Komisijas vai Nacionālās aģentūras (Jaunatnes starptautisko programmu aģentūras) viedokli, kuras nav atbildīgas par tajā ietvertās informācijas jebkādu izmantošanu.

Jaunatnes starptautisko
programmu aģentūra

Līdzfinansē
Eiropas Savienība

Erasmus+

Cēsu Jaunā skola uzņem skolēnus nākamajam mācību gadam visos vecumposmos

Pirmsskola

Droša vide, kur uzticami un gādīgi pedagogi, rūpējās par bērna fizisku un emocionālu drošību. Šajā posmā mācāmie izzināt pasauli sev apkārt.

Sākumskola (1.-6.klase)

Uzticams, cieņpilns, jēgpilns sadarbības process. Šajā posmā mācāmie sadarboties, draudzēties, cienīt un pieņemt vienu otru.

Pamatskola (7.-9.klase)

Atslēgvārdi - izmēģināt, notestēt, drosmīgi mēģināt. Šajā vecumposmā svarīgi pašizzināt sevi - pārbaudīt/izmēģināt savas spējas, talantus, vēlmes, idejas. Skolēniem sniedzam atbalstu un iedrošinājumu. Mācām plānot laiku, resursus.

Vidusskolas (10.-12. klase)

Globālās kompetences. Attīstām prasmes mācēt mācīties, mērķtiecīgi mācīties, elastīgi pielāgot savu mācību procesu, būt atvērtiem. Būtiska - pašvadīta mācīšanās, kā arī prasmes - aizrautīgi risināt, iesaistīties, atraisīt savu potenciālu, izmantot iespējas, prast meklēt palīdzību, atbalstu.

Nākamajā mācību gadā Cēsu Jaunā vidusskola piedāvās skolēniem iespēju papildus apgūt:

Kīniešu valodu

Spāņu valodu

Teātra mākslu

Valsts aizsardzības mācību

Doties skolēnu apmaiņas programmās un piedalīties dažādās praksēs

Vairāk informācijas par mūsu skolu un pieteikšanās formu variet atrast mājas lapā: www.jaunaskola.lv

uzņemam
skolēnus

> PIRMSSKOLĀ
> PAMATSKOLĀ
> VIDUSSKOLĀ